

„Mokytojau, labas...”

***Estradinio dainavimo specializacijos 7kl.
mokinės Smiltės Drėgvaitės pokalbis su
savo mokytoju Stasiu Šalteniu.***

Paprastai ir nuoširdžiai...

Kodėl pasukote į muzikos kelią?

Mama nuvedė... kaip ir visus vaikus. Paėmė už rankos ir nuvedė į M. K. Čiurlionio menų mokyklą. Dar dainą išmokė... O tada buvo tik pirmas priėmimas į Čiurliono mokyklą. Tai buvo pirma tokia mokykla Tarybų Sąjungoje, kur buvo mokoma visų menų kartu su viduriniu mokslu. Tai taip ir prasidėjo.

Kokia buvo jūsų specialybė, kas dėstė?

Choro dirigavimas, o dėstė profesorius Klemensas Griauzdė.

Kaip perėjote į estrados sritį?

Būdamas studentu, kada vedžiau ir sukūriau šeimą. Šeimą reikėjo išlaikyti, todėl pradėjau dirbti – groti ir dainuoti restoranuose. Taip pamažu perėjau į estradą.

Kokia įtaką Jūsų gyvenime darė muzika?

Kada esi profesionalas, kada muzika yra tavo profesija, muzika yra visur... Ji visiškai pakeičia santykius, - gi kada visi žmonės ilsisi,

mes dirbam (juokiasi). Reglamentas, darbo grafikas, kasdienybė visiškai skirtinga, pilna išpūdžių... pamatai daug žmonių, pabūni įdomiose situacijose, keliauji. Tai yra specifinis gyvenimas.

Ar labai pasikeitė Jūsų muzikinis skonis nuo jaunystės?

Nelabai, aš turiu savo mėgstamą muziką, savo atlikėjus. Man sunku persiorientuoti. Mėgstamiausias stilius – džiazas, o atlikėjai – tai Frankas Sinatra, Tomas Džonsas.

Ar esate patenkintas dabartine savo pedagogine veikla?

Taip, turiu gražių, gabių vaikų, man patinka su jais dirbti. Labai įdomu, čia ne tas pats, kas suaugusieji.

Su kokiais muzikantais esate bendravęs?

Pirmiausia su Gintautu Abariumi, su juo teko nemažai groti, o Akademijoje mokiausi kartu su P. Šiaučiuliu. Tokių ypatingų žvaigždžių Lietuvoje ir nėra, bet mano bendraminčių rate buvo nemažai profesionalių muzikantų, gerų atlikėjų, įdomių žmonių.

Ar esate vienintelis muzikantas šeimoje ar turite pasekėjų?

Vienintelis šeimoje.

Kas gyvenime Jums buvo/yra didžiausia atrama?

Mama, žmona. Tas žmogus, kuris supranta ir padeda bėdoje.

Ką laikote didžiausiu savo pasiekimu?

Specialiai kažko labai lyg ir nesiekiau. Gal ir galėjau kažką daugiau pasiekti, bet darbas muzikos mokykloje man asmeniškai yra aukštas pasiekimas, nors kai kam tikriausiai tai pasirodytų keista...

Kas jaunystėje buvo Jūsų autoritetas?

Profesionalai. Paprastai Dievas neduoda visko: būti ir talentingu, ir pavyzdingu, ir geru žmogumi, – vieną duoda, kitą atima. Yra autoritetų, į kuriuos nori būti panašus, eiti tuo pačiu keliu, bet ne visada išeina, ne visada galimybės leidžia...

Kokie kasdieniai dalykai Jums suteikia daugiausiai džiaugsmo?

Sveikata. Kada esi sveikas, nieko neskauda. Dar, kai esi laimingas ir nėra rūpesčių, - tada gyveni džiaugsmingai ir tai suteikia laimę.

Kuo Jūs dar domitės be muzikos?

Sportu. Labai mėgstu krepšinio, futbolo varžybas, jaunystėje ir pats užsiimdavau. Taip pat patinka geri filmai, koncertai, spektakliai.

Žinau, jog išleidote daug mokinių kartu. Ar su buvusiais Jūsų mokiniais palaikote ryšius?

Taip, palaikau. Yra tokių, kurie paskambina ir susitinkame, ir dainų paprašo... Būna sutinki kitą kart ir nežinai su kuo kalbi, o tau sako: „Mokytojau, labas!“... kartais pasimetu, nebeatpažįstu, o juk nesakysi: „Atrodai pasikeitęs“...

Dėkoju už pokalbį ir linkiu dar daug gerų mokinių!

Projektinį darbą parengė
Vilniaus muzikos mokyklos „Lyra“
7 klasės mokinė **Smiltė Drėgvaitė**
(muzikos istorijos dalyko mokytoja
Jolanta Vaišvilienė)

2017 m. vasaris

